

כדי לבלות את שארית הערב עם עצמי אבל את עצמי לא מצאתי. הוא יצא לחפש

האופרה עזרה באש

★ ★ ★

את עצמו אצל מישהי אחרת. הוא תמיד יוצא לחפש את עצמו.

אמרתי לו, לעצמי המשוגע: כיצד תמצי צאי והרי שכחת את תורת ההיזור, ועל מצחך לא הצמדת שום תזוית עליה רשום כמה הינך שדהי. והוא צחק ואמר: אמי צאי, בעזרת מהי? אשאלתי, בעזרת החוש, אך ענה: חשבתי שצחק לבדיה שאמר. אך הסתבר לי מאוחר יותר שהוא צחק לריא-ליום, לרצינות שלי, והבינתי שבלדבריו הוא מתכוון ברצינות. וידעתי שלמרות של למד הרבה, יש לו חיים פרימיטיביים של גיוגל. הוא חושב שיש לו נפש רגישה של אמן או של משורר.

לא חשבתי להתערב ביותר בענייניו של עצמי, לולא מדברים בעולם על דוקיזם בשלום. אמרתי: אפרסם, קול קורא, כדי לקרב אותו אל התקיים עמי בשלום. רק אל הספרו לו שזה בעבורו. הוא גאה מכדי להסכים לכך. יש טיפוסים משוגעים בעולם. סכיזופרנים, למשל.

אבל אם את באמת אומללה ויש לך חשק לנהל דיננים נעלים ועל בעיות כמו "האם נגיח לחברה הצבועה שתכתוב לנו מה נע" שה ומה לא? האם אהנו ילדים?" הרי כתובתו: י. שחר, ת. ד. 1002, בני ברק.

★ ★ ★

צברג'ינטמן הוא זה שהסביר לי בברכה בתל-אביב, בשיא הנימוס, איך אצליח להעי לות בדרך הקלה ביותר את כיסאיהנוח שלי במעלה המדרגות.

מקרים שיצטרפו אלינו חברים חדשים. הם מעוניינים יכתבו לנחום כץ, רחוב המע" לות 12, גבעתיים. אני לא אלא שלכם, ולכן לא איכפת לי שבמכתבכם כן 40 ה מילה ספרתי 20 שגיאות כתיב.

★ ★ ★

ברחל: "אני לא מפחדת שלא תדעי לשי מור את הסוד. אני פחדת שאלה שאת תספרי להן לא ידעו לשמור סוד."

★ ★ ★

יפהפיה שוחרת אופרה

אל תעזו לחשוב שתיאה שלה בעצמה את תמונתה. זאת החברה שלה הכי טובה והחברה שלה היא גם זאת שכתבה:

1348/5

כל הרוצה לעמוד על מסתוריה, שיכתוב (1348/5).

בטח שזאת החברה שלה שכתבה. מי תכתוב על עצמה שהיא יפהפיה בעלת תנו" עזת דרמטיות עצורות?

★ ★ ★

הגדרות של בירוקראט:
(1) טופס-לעקר;
(2) מחז'י-פינסק.

★ ★ ★

הוא ועצמו המשוגע

אחד המנסה את הגישה שהוא חושב אותה לאינטלקטואלית, וחושב שעושה כאן רושם על מישהו. הייתי סולחת לו על כך תב כזה בינאר, אבל ביולי? דוקא עכשיו? כשהבטחתי (לא לפא) רומאו החוש שלי ל לכת ליס?

לאחר שקראתי את אינטימיות של סאר" טר, לאחר שראיתי את הטרדיה היחנית אלקטרה, לאחר שנסעתי במהירות של 120 קילומטר לשעה בכביש-החוק, חזרתי הביתה

בו שינוי מכריע, והוא השתפר, ויודע כעת שיפסי לבד הוא מיותר. היום הוא רודף רק אחרי בנות אצילות, עם מעט יופי. למה? מפני שעם סתם יפות אי אפשר לדבר על נושא רציני. רק על אופנה וקוסמטיקה. וזה אותו לא מעניין בכלל, הוא חוזר ומדגיש. למה? למה שהוא טיפוס אחר. שי התחביבים שלו בחיים הם דוקא פוליטיקה וספורט, נסיעות סביב העולם, טיפוס, הת' בסטת בחיים והתגשמות השאיפות. איה שאיפות?

"להכיר בת חניניה ממשפה מיוחסת, שתדע לאהוב באמת, ללא זיופים." למה? מפני שהוא אומנם בא מתנוסס, אבל למע" שה נולד בצרפת, ושמה הוא למד שאהבה מזויפת זה הדבר המכוער ביותר בעולם. כמו כן, ממשיך בחידויו האינטימי פליקס קרול הנהג, הייתי המגנר של מוע" דון השעות הקטנות בצפת של משפחת הרבה אישים התופסים אצלנו עמדות מפתח במדינה." (1348/3).

★ ★ ★

LUCKY LIPS

חשבתי שכבר נגמר עם זה. איפה! או כולם אומרים שהיא נחמדה ואפילו יותר מזה. אבל היא מרגישה את עצמה גלמודה ובודדה מאוד. במשק שלה אין צעירים והיא רק בת 18 ומגייסת בחודש הבא לצה"ל. "עיני כחולות, אפי סולד ושפתי אדומות — בלי שפתון." (1348/2)

היתה רוצה להכיר חבר-לעט ואפילו יותר מזה. מישהו יכול להסביר לי מה זה יותר מזה?

★ ★ ★

ציפי לחבר. שלה: "כולם שואלים אותי מה אני מוצאת בך. מה להגיד?"

★ ★ ★

מה'כפת לי

שאני אציל את נפשמ: "אנו חבורת נע" רים ונערות מגבעתיים, מחים משיעמום.

סוכני בחיפה מאותתים לי באור אדום. שאיזה אחת/ז חותמת בשמי — בפית ה- שידוכים הרעועה שלה. בעיתון הסטודנטים המשופכל קולי, "אבל היא לא רצינית", תומכת לי קבוצת סטודנטים מן הטכניון (1348/1). היא מזויפת. ניסיון לכתוב לה, ולא נענו בכלל. החלטנו פה אחד להישאר בדוכן. אנה, היציג אותנו לפני בנות יש ראל החסדות מאוד, למרות שהנתונים שי לנו דלים מאוד: חסופות."

איני סבורה דהקא שזה חזירי מצידה של הרותי המזויפת מקולי. אז מה את היא/ הוא גנבה את שמי? זוהי המחמאה הנר- דרת ביותר ששמעתי מאז הולדתי. תארו לכם לו היתה קוראת לעצמה — חנה — מישהו היה בכלל עונה לה?

★ ★ ★

הווידוי האינטימי

פעם חשבתי לחומי, שכל ההשמצות הנאמרות על גברים בעלי זקן ומיקסרת, הן שקר גס. המכתב הי- בא שיכנע אותי ש- פית בצידוקם של כל אלה הנהנים ל- שני לי: "עליך עוד ללמוד הרבה, בובה".

1348/3

"הנני" מכרזי הי רווק המווקן בן הי 24, נהג אנד בקו כפרסיבא-תל-אביב. היכרת והלכתי עם הרבה בנות!"

וככה זה גימשך ונימשך עד שחברים התחילו להטיף לו מוסר: "מש! כמה בנות אתה מעוניין ל' הכניס לספר הויכרונות שלך?"

החברה לא מעריכה אותו נכונה, הוא אומר, מפני שהוא לא סתם קאזאנה בה רר דף שלמות. אולי פעם היה כזה. אבל חל

„שמבור? דמוס בנג'יס לו, תודה!"

אלוף העולם בהאבקות) מומין אותו לביתו המפואר, וזרק לו חבילת דולארים שמנה ומודיע לו: מהיום אתה שומר-הראש שלי. אמר טס מאושר אל מארי ומבשר לה שבקרוב יתחתנו מפני שקיבל בומבה של גיב. הוא מראה לה את המיפרעה. ואז

ג'ינה

לא יודעת איך אצלכם. אבל כשנית קלתי בבשרה — לראשונה בישראל טרט אהבה מרתק מלא מתח, תוצרת פרס, בשפה העברית — הזילו עיני דימעות אושר. סוף-סוף. בלי ביזבוז הזמן היקר על קריאת התרגום בייכתי המסך.

הוגה, יוזם ומבצע הסינכרוניזציה העב- רית ביטס הוא יהודי פרסי, בן 31- בשם פאראולוגיה אוריאן. הקולות בעברית, הנוש- מעים מפי השחקנים הפרסיים, הם קולותי הם ההובבניים של הישראלים השוהים ב- גולת פרס, יציגי ממשלת ישראל — מומ" חים, חקלאים, רופאים, מהנדסים, כלכלנים ומורה אחת. זהו סרטו הראשון של פארא- לוגיה בישראל, והוא מקוה, בעזרתה הי- אדיבה של הממשלה, להביא גם סרטים תניכיים והינוכיים במלל עברי.

לא הייתי הנפש הנירגשת היחידה באולם. כמוני חשו כל המבוגרים, בגיל 16 ומטה, שמילא את תמיד המחודש. בסצנה הי- ראשונה אוסף נהג מוגית שני נוסעים, הם מתוכחים. וכך שומע הצופה הקטן באולם את הדיאלוגים העבריים בטרט ועקה ב- חצות-לילה. המיועד לגיל 16 מועלה:

הנהג: "תפאקו חו בוללה, הא? לא! עדולה צפקרוש בבוקר אבוטטיני כן!" הגנטר: "שמאוחום ככולותו נא לאור- צער בפוקראן, תודה!"

הנהג: "בובובובו לא, גולשט!!" התרגום האנגלי בשולי המסך עזר לי הרבה כדי להבין את הדיאלוגים העבריים. אבל לקראת סוף הסרט כבר הצלחתי לל- מוד עברית, ולהבין כמעט הכל.

★ ★ ★

המצית העלילה היא כזאת: אמיר (גדול שחקני הבד הפרסי — פארדון) הוא בחור טוב. מארי היא בחורה ממושקפת. הם אוהבים אחד את השניה, ואח המולדת. אבל אמיר מחליט לדחות את החתונה עד שיתבסס בחיים. לילה אחד אין לו מה לעשות והוא מציל מישהו מדי כנופיית פושעים. הניצול (גדול שחקני הבד הפרסי — ארמאן, אשעבר

"אמיר, אתה יודע שאני אוהבת אותך?" "משוגעת, תפסיקי!" אומר אמיר.

"אמיר, אני אוהבת אותך, למה אתה אדיש אלי?"

"את לא מסוגלת לאהוב", לועג אמיר. "אבל אמיר, אני כן אוהבת אותך." היא ממשיכה להתחנך איתו.

"משוגעת, זאת לא אהבה, זאת תאדה. התאהה הזאת תהרוס אותך."

"לא נכון, זאת אהבה", היא צועקת ו מתנפלת עליו, משליכה אותו על השטיח הפרסי, את עצמה עליו, ומנסה לכבוש ב- כוח. אמיר מסרב להתמסר, מתגונן בכל כוחו. הרגע הגורלי מתקרב. פתאום נפתח הדלת. יש המון מתח. ואז רואים את ב- בעל הרטוב והמלוכלך מהנהג, כשרצח ב- עיניו. גיילה רצה אליו בשימחה ואמרת: "באת בזמן. הנבל הזה כמעט ביצע בי את זממו השלל."

הבוס שולף אקדח ואומר לגיילה: "הרגי אותו." "טוב", אומרת גיילה, לוקחת את האקדח — והורגת את הבוס. אחרי-כך אומרת המושחתת מהססלאג הפיסי לאמיר: "עכשיו אתה מוכרח לברוח איתי, מפני שהמשטרה תחשוב שאתה רצחת."

פתאום מתרומם הבעל ההרוג, השותת דם, מהריצפה, גאחך, כי בעצם הוא רק קיבל כדור בחוטי-השרדה, ומה גבר פרסי לא מת. קרב משולש ניטש, בשיהופס הי פעיל של כלי-עבודה פרסיים — קרדומים, טוריות, מסמרים, לשללאות ברזל, ימניות אדירות, שמאליות הולמות.

גיילה יורה בעללה עוד עשרה כדורים בערך, והוא נהרג עוד פעם. היא מתחילה לארוז את השמלות שלה, ושוב קם בעלה מהריצפה. היא שוב ממלאה אותו בכדורים עד שאין לה. הוא מביט בה ביולזו, מת- קרב אליה, חונק אותה, מחכה שנייה להיות בטוח, ונופל מת. כנראה מהתקפת-לב.

אמיר דורך באדישות על אלפי הדולארים המתגוללים על הריצפה, בסצירה סימלית ביותר. הוא מטלפן למשרה, ואחר כך לחברה שלו. הוא אומר לה שהיא צדקה, שהכסף לא העיקר בחיים, ומשמעכשיו ית- חילו בחיים חדשים, ויתחננו. אבל קודם הוא צריך להתבסס בחיים.

אמרת מארי הטהורה והמכוערת בבזו אין קץ: "אמיר, ריח דם נודף מכסף זה." אמיר נעלב ועוזב אותה.

אבל מארי בכל זאת צדקה. נודע לו שהי בוס שלו הוא רוצח מיקצועי ומנהיג גאנג של זיפני דולארים. אמיר רוצה לצאת מ- הבז, אבל הביג בוס זורק לו חיוך אדום-טי בקולד'אפ ואומר שמאוחר מדי שא — או. וקא מתרחשת התגשמות-היצרים הראשונה- גיילה (גדולת שחקניות פרס — פארבין ג'אפאוי), אשתו האלגנטית, הבלונדית וה- בראה-מאוד של הבוס, מתאהבת באמיר. היא מזמינה אותו אליה כשבעלה מטיל בשוק הפרסי והיא עצמה במיטה, בכותונת- לילה שקופה.

★ ★ ★

יא מביטה בן ישר בעיניים ומב- לקשת דרינק. כעבור חמש דקות היא מסכייה לאמיר שהיא אומללה, באופן יוצא מן הכלל, ושמתחיל הסימלי שלה ואמיר הם כל מה שנותר לה בחיים.

"את משוגעת!" עונה לה אמיר. "אתה יודע שאני אוהבת אותך, אמיר?" אומרת גיילה באיטיות, "נשק אותי."

הקונפליקט הדרמאטי מגיע לשיאו כש- אמיר שוב צועק: "משוגעת!"

"אבל, אמיר, אני רוצה שתנשק אותי, אתה שומע?" היא מצחה ותופסת בשערך תיו. "משוגעת, תפסיקי!" הוא אומר לה, מלא גועל, ובורח מהר. כי לפרסים היה מאז ומעולם כבוד-עצמי.

הבוס מטיל על אמיר להעביר משלוח דולארים לידי כנופיית העקרב-השחור ב- דרום הארץ. אחד מהגאנג מלישן עליו מ- רוב קינאה והמשטרה של השאן שמה לו אמבוש. אבל הבוס שלו וגיילה באים ל- עזרתו, מבצעים מהלך טוב, ומסדרים את החיילים.

הבוס מחליט להעביר את המיטען בעצמו ושולח את גיילה ואמיר בחזרה לטהרן. שוב פעם רודפת המשטרה אחרי הבוס, הוא וורק את הדולארים של הכביש ומת- חבא בתוך הנהר. גיילה בטוחה שהוא נהרג וסוחבת את אמיר למלון, שם חוזר הקוני פליקט הדרמטי במלוא עיצומו. גיילה שרה שיר פרסי לאמיר, ואומרת לאחר מזה: